

N:o 8.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående efter-skänkande af viss del af kronans rätt till danaarf efter arbetaren Karsten Ekberg från Hessleberga; gifven Stockholms slott den 19 december 1890.

Arbetaren Karsten Ekberg från Hessleberga i Lyngby socken af Malmöhus län afled den 26 augusti 1888 utan att efterlemna några vid bouppteckningen den 22 november nämnda är kända arfvingar.

Efter Ekbergs död lät sömmerskan Cecilia Svensson i Hessleberga, under uppgift att Ekberg i lifstiden gjort muntligt testamente till hennes förmån, till bestyrkande häraf vid Bara häradsrätt såsom vittnen för dödsfalls skull afhöra tegelmästaren Lars Larsson i Assartorp och åbon Nils Jönsson i Bökesåkra, hvilka sammanstämmande intygade, att Ekberg vid en begrafning hos Lars Larsson i juni månad 1888 samtalsvis yttrat, att Cecilia Svensson efter hans död skulle af hans qvarlåtenskap erhålla 100 kronor; och blef berörda yttrande af Cecilia Svensson bevakadt såsom muntligt testamente.

Då några arfvingar efter Ekberg icke inom natt och år från dödsfallet anmält sig, instämde kammaradvokatfiskalsembetet, å Kongl. Maj:ts och kronans vägnar, dels hofslagaren M. Montelius i Lyngby, hvilken omhänderhade Ekbergs qvarlåtenskap, och dels bemälda Cecilia Svensson till Bara häradsrätt med yrkande, att ofvan omförmälda af Ekberg fälda yttrande måtte förklaras icke utgöra något verkligt testamente samt qvarlåtenskapen såsom danaarf tilldömas Kongl. Maj:t och kronan.

Under rättegången åberopade Cecilia Svensson ytterligare såsom vittnen åbon Jöns Larsson i Assartorp och ofvanbemälda Lars Larssons hustru Anna Jönsson, hvilka sammanstämmande intygade, att

Ekberg vid flera tillfällen yttrat, att Cecilia Svensson af hans qvarlätenskap skulle erhålla 100 kronor, hvarjemte vittnet Anna Jönsson för-
mälde, att Ekberg åtskilliga gånger talat om att låta skriftligt uppsätta, huru med hans qvarlätenskap skulle förhållas, samt att Ekbergs från-
fälle inträffat helt plösligt utan föregående sjukdom.

• Genom utslag den 2 juni innevarande år, som vunnit laga kraft, fann häradsrätten Ekbergs omförmälda yttranden icke kunna anses ut-
göra ett i laga ordning upprättadt testamente, hvarföre Cecilia Svens-
sons anspråk ogillades; och förklarade häradsrätten, med stöd af 15
kap. 6 § Ärfdabalken, Kongl. Maj:t och kronan berättigad att komma
i åtnjutande af behållningen i boet efter Ekberg, till följd hvaraf Mon-
telius förpligtades att till kammaradvokatfiskalsembetet efter behörig
redovisning utgifva boets behållning.

Redan innan berörda rättegång anhängiggjordes, hade hofjägmäs-
taren friherre G. H. Wrangel von Brehmer, i egenskap af ombud ej
mindre för Cecilia Svensson än äfven för Lyngby sockens kommunal-
stämma, uti en till Kongl. Maj:t ingifven skrift af den 14 mars sistlidet
år i underdånighet anhållit, att kronans rätt till danaarf efter Ekberg
måtte efterskänkas till förmån för dels Cecilia Svensson beträffande
100 kronor och dels Lyngby socken beträffande den öfriga qvarlätens-
skapen. Till stöd för denna ansökning åberopades det testamentariska
förordnande, som skulle blifvit gjort af Ekberg, jemte den omständig-
heten att Cecilia Svensson befunnit sig i mycket torftiga vilkor, samt,
beträffande Lyngby sockens framställning, att nämnda socken vore syn-
nerligen betungad af fattigvård och särskildt fått vidkännas betydliga
utgifter för fattighjon, som haft hemortsrätt i socknen, men under
många år uppehållit sig i Danmark.

I anledning af ansökningen hafva underdåniga utlåtanden af-
gifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län, som till-
styrkt ansökningen, och kammaradvokatfiskalsembetet, hvilket sistnämnda
embete, med upplysning att ifrågavarande danaarfsmedel efter afdrag
af utanordnad aktoratsprovision utgjorde ett belopp af 175 kronor 3
öre, tillstyrkt att, enär Ekberg i listiden, enligt hvad två vittnen in-
tygat, lofvat, att Cecilia Svensson efter hans död skulle erhålla kontant
100 kronor samt hon af sökandenas ombud uppgifvits befinna sig i
mycket torftiga vilkor, af berörda medel ett belopp af 100 kronor måtte
af kronan till henne afstås; hvaremot embetet icke ansett giltiga skäl
hafva förebragts att till förmån för Lyngby socken efterskänka åter-
stoden af danaarfvat.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att af ifrågavarande danaarfsmedel må Cecilia Svensson tilldelas ett belopp af ett hundra kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

F. v. Essen.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Könungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 decem-
ber 1890.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr WENNERBERG,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet friherre von Essen föredrog i underdånighet:

En af hofjägmästaren friherre H. Wrangel von Brehmer, såsom ombud för sömmerskan Cecilia Svensson i Hessleberga samt Lyngby sockens kommunalstämma, i underdånighet gjord ansökning, att kronans rätt till danaarf efter arbetaren Karsten Ekberg från Hessleberga, som aflidit utan kända arfvingar, måtte efterskänkas till förmån för bemälda Cecilia Svensson beträffande 100 kronor samt för Lyngby socken beträffande den öfriga qvarlåtenskapen;

öfver hvilken ansökning underdånigt utlåtande afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län än äfven af kammaradvokatfiskalsembetet, som dervid upplyst, att ifrågavarande danaarfsmedel utgjorde, efter afdrag af kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, 175 kronor 3 öre.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit hemstälde statsrådet, att förevarande ansökning måtte på det sätt bifallas, att Kongl Maj:t täcktes i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att af ifrågasvarande danaarfsmedel måtte Cecilia Svenson tilldelas ett belopp af ett hundra kronor.

Hvad statsrådet sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition i ärendet till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan — — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

C. Blomstedt.